

NA FRONCIE WARSZAWY.

Wczorajszy komunikat stwierdza, że w sytuacji naszej stolicy nie zaszły żadne zmiany. Już drugi dzień minął bez nalotów, na skutek zwalczania niem. bombowców przez sow. artylerię i lotnictwo. Rosyjskie baterie z Pragi ostrzeliwują niem. ośrodki oporu w Warszawie. Zauważono redukcję załóg tych ośrodków. Zrzuty amer. i sow. podniosły ogromnie nastrój ludności Warszawy, zwłaszcza w śródmieściu, gdzie zrzuty były największe.

"Atlantic Wall" doniósł wczoraj w nocy, że wojska ros. pod osłoną sztucznej mgły sforsowały Wisłę i wtargnęły do Warszawy. Niem. kontrataki mające na celu wyrzucenie Rosjan za Wisłę, zostały odparte. Rosjanie utrzymać mieli silny przyczółek, zdobyty między mostami w południowej części miasta. Brak potwierdzenia tej wiadomości zarówno z Londynu jak i Moskwy.

Prem. Mikołajczyk wysłał depezę do prez. Roosevelta, brytyjskiego ministra lotnictwa Sinclaira, dowódcy VIII. i IX. armii lotniczej USA gen. Spaatz i ambasadora USA w Londynie Winanta, dziękując za pomoc udzieloną Warszawie. W depeży do Roosevelta premier zapewnia, że zrzuty ten znamienny dowód przyjaźni i poparcia, utkwi głęboko w sercach Polaków. Naród polski żywi głębokie przekonanie, iż w walce z Niemcami będzie otrzymywał pomoc aż do osiągnięcia zwycięstwa. Pomoc pożądana jest przede wszystkim w żywności i środkach leczniczych.

W OCZEKIWANIU WIELKICH WYDARZEN.

Oficjalny komunikat głównej kwaterygen. Eisenhowera głosi, że "rozwój operacji powietrzno-łądowej w południowej Holandii ma ogromnie szybkie tempo. Z placu boju nadchodzą najlepsze wiadomości od początku inwazji i pozwalają przypuszczać, iż stoimy przed wielkimi wydarzeniami". Speaker opatrzył ten wstęp komunikatu komentarzem, iż na zachodzie toczy się ostatnia i decydująca o końcu wojny bitwa. Sytuacja na poszczególnych odcinkach przedstawia się następująco: Na obszarze desantowym południowej Holandii Brytyjczycy osiągli

oba ramiona Renu /Wall i Leck/ i toczą walki uliczne w Nijmegen. O 15 km. na północ oddziały spadochronowe w Arnheim zdobyły przyczółek na Renie. Pręc na wschód Brytyjczycy oddaleni są o kilka kilometrów od granic Rzeszy. Napływają ciągle nowe posiłki spadochronowe. Polskie wojska posuwają się w zach. Holandii i oddalone są od ujścia Skaldy o 6 km. Ruchy wojsk polskich i brytyjskich zmały front niemiecki i grożą rozbięciem sił niemieckich na poszczególne grupy i zupełny ich izolowaniem. Na froncie od Akwizgranu po Trewir bez poważniejszych zmian. Pod Akwizgranem zdobyto Limburg /Sittach/. Na południe od Akwizgranu pogłębianie klinów. Düren, Schweiler i Bitburg zostały ciężko zbombardowane. Na wschód od Nancy toczy się wielka bitwa pancerna. W Breście ustał wszelki zorganizowany opór, wzięto 1.700 jeńców. Dunkierka jest zupełnie otoczona.

"Atlantic Wall" donosi o opanowaniu przez aliantów przejść na Renie. Na odcinku od Nijmegen po Arnheim trwają ciężkie walki. Dojście do Nijmegen zdcięto 42.000 Niemców, walczących w zach. Holandii. Kontrataki nie u. pod Trewirem zostały załamane przy wykrwawieniu się Niemców. W Duisburgu, Minchengladbach i prawie wszystkich miastach Nadrenii i Zagł. Ruhry zarządzone masową ewakuację. Wszyscy dostają niebieskie kartki uchodźców. Mężczyźni i chłopcy przeznaczani są do kopania rowów lub ćwiczeń strzeleckich. Kobiety z dziećmi mają opuścić miasta, kierunek ewakuacji nie jest nikomu wiadomy. Uchodźcom wolno zabierać z sobą pakunki o 15-tu kilogramach wagi na osobę. Zatrzymani mężczyźni i chłopcy koczowani są w barakach i obozach po jeńcach i robotnikach cudzoziemskich. Kolonia, Gladbach, Essen i szereg innych miast nie posiada już obrony lotniczej. Władze niem. wydały zakaz wpuszczania w granice Rzeszy quislingowskich współpracowników z krajów okupowanych. Rośnie napięcie i niechęć ku hitlerowskiemu reżimowi. W Wupertal, gdy na zgromadzeniu robotniczym Himmler i Ley wzywali do walczenia nawet na gruzach miast wskazując na przykład talingradu, zostali wygwizdani i

wśród okrzyków "przez" zabroniono im da-
lej przemawiać. Wbrew przypuszczeniom nie
nastąpiły żadne represje.

OFENZYWA ROSYJSKA NA POŁNOCY.

Stalin doniósł w rozkazie o wielkiej
ofenzywie z podwójnym uderzeniem w rej.
państw bałtyckich. Ofenzywa ma na celu
zniszczenie 16-tej i 18-armii niem. w Esto-
nii i Łotwie. W pierwszych 4-ch dniach
osiągnięto wielkie postępy. W rej. Rewala-
posunięto się o 60 km., na odcinku Dorpatu
długim na 120 km., wyłom ma głębokość 70
km. Linia kolejowa Rewal-Ryga przerwana,
Rosjanie oddaleni są od Rygi o 3 km. Zdo-
byto setki miejscowości. Przedmieścia Ry-
gi są w ogniu dział rosyjskich.

Na południu zdobyty został Temeszwar,
przez co osiągnięto skraj równiny węgier-
skiej. Koleje węgierskie są tak zniszczo-
ne przez naloty i sabotaże, że komunikacja
właściwie ustała.

INNE FRONTY.

WOJNA LOTNICZA. - Zaplecze frontu za-
chodniego i Westwallu jest stale bombar-
dowane. 750 bombowców z Włoch zbombardowało
rafinerie koło Bratysławy i lotnisko Ma-
laki na granicy austriacko-czeskiej oraz
3 mosty koło Budapesztu, ważne ze względu
na ostatecznie w ruchu linie komunikacyjne.
Rosjanie zbombardowali Budapeszt i Satu-
-mara.

WŁOCHY. - Linia Gotów na północ od
Florencji została przerwana na szerokości
10 km. i sforsowano główny grzbiet Apeni-
nów. Obsadzono Fajenzę, zbliżając się do
Firenzoli na 5 km.

BAŁKANY. - Wyspy Mlet, Korczula i Brao
zostały obsadzone przez zespolone wojska
Tito i aliantów. Operacje o inne wyspy
dalmatyjskie w toku. Koleje, komunikacje i
żegluga niem. w Jugosławii były silnie bom-
bardowane. Wojska Tito zajęły Monastyr
oraz 5 miast w Macedonii. Zdobyły również
Lejkowac pod Belgradem.

PACYFIK. - Grupy wysp Palau oddzia-
ły amer. opanowały połowę wyspy Pelilou,
połączonej na południu Archipelagu. Japoń-
czycy stracili do tej pory 3.500 zabitych.
Na wyspie Angaur dalsze postępy amer. ---
Głównodowodzący flotą admirał Nimitz oświa-
dczą, że oswobodzenie Filipin będzie w
pierwszym rzędzie zadaniem generała Mac-
Arthura, marynarka będzie mu tylko w tym
dopomagała. Opanowanie archipelagu Palau
będzie równoczesne z usunięciem bardzo
groźnej przeszkody i zdobyciem ważnej ba-
zy zaopatrzeniowej w dalszym pochodzie na
Japonię.

ROZNE WIADOMOSCI.

- Rząd Stanów Zjednoczonych mianował no-
wych ambasadorów przy rządach polskim, bel-
gijskim i holenderskim.

- Rosyjscy członkowie komisji kontrolnej
nad Finlandią przybyli już do Helsinek.

- Z Holandii donoszą, że strajk kolejarzy
zarządzony przez rząd holenderski udał się
doskonale.

- Aresztowany Antonescu i jego towarzysze
staną przed sądem w miejscu popełnienia
zbrodni. Antonescu sądzony będzie w Odessie,
a b. komendant Warszawy gen. Stahl wydany bę-
dzie władzom polskim.

- Radiostacja w Ankarze doniosła, że rząd
turecki wezwał do opuszczenia Turcji w cią-
gu 24-ch godzin b. bułgarskiego ministra
sprawiedliwości Gabrowskiego, który schronił
się do Turcji. Radiostacja zaznaczyła, iż
rząd turecki nie udzieli na swym terytorium
żadnego schronienia obywatelom państw osi.

- Katolicki biskup Monastyru znajduje
się w areszcie domowym. W Austrii areszto-
wano wielu duchownych, 78-miu z nich zamor-
dowano w parafiach. Tysiące robotników
opuściło pracę, zbiegli oni w góry lub po-
łączyli się z oddziałami marsz. Tito.

- Wczoraj wznowiono proces przeciwko by-
łemu faszystowskiemu gubernatorowi Rzymu
Caruso, który został odroczonej wskutek ol-
brzymich manifestacji, jakie powstały w mie-
ście, gdy ludność ujrzała gubernatora, prowa-
dzonego do sądu. Przypuszczono szturm do
więzienia, chcąc go zabić. Wywleczono tylko
b. dyrektora więzienia Carretó, utopione w
Tybrze, a następnie zwłoki jego powieszono.

OSTATNIE WIADOMOSCI - godz. 9.20 rano.

- Trwają ciężkie walki o zdobycie prze-
praw na Renie. W Nijmegen toczy się bój o
most na Renie, w Arnheim Niemcy prowadzą
walki obronne. Klin aliantów od Holandii po
Rzeszę jest ciągle wzmacniany. W pułapce
między Renem a morzem znajduje się 100.000
Niemców. Wojska polskie doszły do Ternelsee,
Niemcy zostali tu rozbici na dwie grupy.
Brest i Boulogne zostały zdobyte. Natarcie
na Calais rozpoczęło się zrzuconiem 4.000
ton bomb. Ludność niem. nie chce ewakuować
mimo rozkazów władz i oddziały szturmowe SA
bagnetami zmuszają ją do ucieczki.

- W państwach bałtyckich trwa końcowa
bitwa o likwidację dwóch armii niemieckich.
Na zachód od Narwy Rosjanie posunęli się o
60 km. i doszli do Sondy, odbywając pół drogi
do Tallina. W rej. Dorpatu głęboka wyrwa
jest powiększana. Z Walgi idzie uderzenie
na Rygę. W rej. Mitawy rozpaczliwa niemiecka
obrona.

W dniu 19.9.br. wygłosił prem. Mikołajczyk przez radio ~~londyńskie~~ następujące przemówienie :

"Ludzie skakali z radości w Warszawie - tak mówi telegram gen. Bora - kiedy 18.9. ukazały się nad Warszawą samoloty amerykańskie, gdy huk ich motorów zagłuszył niemiecką artylerię przeciwlotniczą i gdy nad spadochronach zaczęto spuszczać amunicję, broń i żywność. Rozumien całkowicie wielką radość bohaterów, gdy w czterdziestym drugim dniu walki Warszawa, serce, mózg i gorące tętno patriotyzmu polskiego, która po 5-ciu latach nieustępliwej walki pod ziemią stała się wreszcie żywym przykiem o wolność - otrzymała wreszcie pomoc. Przez chmury, wichry i olodzenia przebijali się lotnicy brytyjscy, polscy i południowoafrykańscy, by rzucić broń walczącym. Zdać się, że jest to zadanie nie do wykonania. W najbardziej krytycznym jednak momencie nowy wysiłek polsko-brytyjski przyniósł Wam pomoc. Lotnicy polscy nie wahali się poświęcić swojego życia. Wreszcie dnia 12.9. przyszła i pomoc sowiecka. Zrzuty dostawały się do Waszych rąk. Wojska sowieckie i polskie zdobyły Pragę, tę samą, którą w pierwszych dniach powstania Wyście zdobyli; ale zostaliście z niej wyparci przez przezwajające siły wroga. Pragę, na której zostały ciała Waszych towarzyszy poległych. Dzisiaj lotnictwo sowieckie daje Wam obronę lotniczą i zrzuty podtrzymujące możność walki. Wreszcie w dniu 18.9. otrzymaliście dużą pomoc z Wielkiej Brytanii, dostarczoną przez lotników amerykańskich, tych samych którzy wiedzą, że grupa ich kolegów, którzy dostali się do niewoli niemieckiej uratował oddział AK. W imieniu rządu polskiego potwierdzam tą pomoc angielską, amerykańską i rosyjską i wyrażam radość zaznaczoną tak wyraźnie w depeszy Rady Jedności Narodowej do premiera Churchilla, prez. Roosevelta i marsz. Stalina, ale zwracam się równocześnie z gorącym apelem o dostarczenie dalszej pomocy. Gen. Bór w depeszy do marsz. Rokossowskiego, w której wita zbliżające się wojska rosyjskie i polskie prosi o dalsze dostarczenie pomocy. Wszyscy zdajemy sobie sprawę z tego, że wyzwolenie Warszawy zależne jest od jej zdobycia przez wojska marszałka Rokossowskiego. Pragnęlibyśmy aby szczęście wojenne pozwoliło im dokonać tego jaknajprędzej. Dopóki jednak to nie nastąpi musimy domagać się stałej pomocy. Niemcy już kilkakrotnie donosili o zamiarze powstania. Jestem przekonany, że ich kłamliwe wieści nigdy się nie ziszcą, jeżeli Warszawa będzie miała zapewnioną stałą

pomoc.

Bohaterowie Warszawy. My tu w Londynie nie mamy czasu na pisanie historii - naszych starań i zabiegów o udzielenie Wam pomocy. Zostawiamy to innym. Ale nasz cały czas, wszystkie wysiłki, wszystkie myśli i uczucia są z Wami. Niech to zapewnienie Wam wystarczy. Historia oceni potem zasługi i błędy nasze. Nie czas obecnie na zastanawianie się, o ile mniejsze byłyby ofiary Wasze, gdyby współpraca została nawiązana wcześniej. Faktem jest, że słowa gen. Bora jest obecnie wszechświatowa. Faktem jest, że współdziałanie jego z wicepremierem kraju i Radą Jedności Narodowej pozwoliło na wprowadzenie w tych ciężkich chwilach demokratycznego życia w Warszawie i przetrwanie. Sumienie świata zostało obudzone szczękami broni i jękami konających. Opinia świata została wstrząśnięta i stanęła u boku Warszawy. Jeżeli ta współpraca i zrozumienie wszystkich narodów sprzymierzonych przy dostarczaniu pomocy Warszawie będzie mogła być przeniesiona na płaszczyznę polityczną, to stwierdzić będziemy mogli, że samotna walka Warszawy, trwająca 1/6 roku wsparła realizację ideałów tej wojny, i ofiary Wasze dla odzyskania pełnej wolności i niepodległości nie zostały zmarnowane."

WIADOMOŚCI RADIOWE.

- Uczestnicy konferencji prasowej w Quebec, na której prem. Churchill, prez. Roosevelt udzielali wywiadu na temat odbytych obrad zaznaczają, że Churchill znajduje się w doskonałej formie. Premier oświadczył, że obecna konferencja była najbardziej udana ze wszystkich, w jakich kiedykolwiek uczestniczył. Wraz z Rooseveltem opracowali kompletny plan dotyczący strategii i rozdziału sił sojuszniczych w odniesieniu do Japonii. Premier podkreślił ponownie, że imperium weźmie pełny udział w wojnie z Japonią. Prez. Roosevelt oświadczył, że nie jest przewidziane ustanowienie jednego głównodowodzącego na cały Pacyfik. Ogarnięcie całego teatru wojennego od samych wysp Alandzkich, aż po Nową Zelandię przekracza możliwości jednego człowieka. Prezydent zaznaczył, że jest zdziwiony pogłoskami jakoby Wielka Brytania nie zamierzała włożyć ze swej strony pełnego udziału w wojnie z Japonią. Prezydent dodał z uśmiechem, że przedstawiciele Ameryki pragnęli nawet uczestniczyć w walce z Japonią w większym stopniu, niżby to nam nich przypadało. Również Kanadyjczycy na-

stawiali na przyznanie im odpowiedniego udziału. Te spory zostały polubownie i przyjaźnie rozstrzygnięte. Prezydent zaznaczył, że w zupełności rozumie pragnienie prasy uzyskania więcej informacji. Nie podobna jednak ich teraz udzielać, gdyż wyszłyby na korzyść nieprzyjacielowi. Podobnie postąpiono na konferencji w Quebec rok temu. Wówczas także zachowano ścisłą tajemnicę, a jednak nikt nie może powiedzieć, że ówczesne narady były bezpłdne. Większa część decyzji powziętych wówczas przeszła już do historii. Plany, które w w czasie były dopiero w zarodku, dziś stały się rzeczywistością.

- Rzecznik głównodowodzącego Głównej Kwatery sprzymierzonych ogłosił przez radio obwieszczenie do ludności zachodnich i południowo-zachodnich Niemiec. Głównodowodzący wojsk sprzymierzonych, ogłasza w dniu 13.9.44 co następuje : 1/z ramienia głównodowodzącego wojsk sprzymierzonych zostanie utworzony zarząd wojskowy dla okupowanych terenów, do którego będzie należała administracja danego terenu, wydawanie zarządzeń i sądownictwo. 2/Pod specjalną kontrolę zarządu wojskowego będą poddane linie kolejowe danego obszaru oraz bezwzględne tłumienie wszelkich ruchów, któreby mogły przedłużać i utrudniać działania wojenne. 3/Natychmiast po wkroczeniu wojsk sprzymierzonych będą na danym obszarze wydawane odpowiednie zarządzenia dla usunięcia organizacji hitlerowskich. Członkowie partii będą usunięci z urzędu. 4/Ludność cywilna będzie mogła, o ile to będzie możliwe podjąć swą normalną pracę. Odpowiednie wskazówki dla niej będą natychmiast ogłaszane.

- Sojusznicy wykonali największy do tychczas desant spadochronowy. Wzięło w nim udział ponad 3.000 samolotów ze spadochroniarzami, ponadto olbrzymie ilości samolotów transportowych, szybowców i myśliwców, które eskortowały. Korespondenci opisują fantastyczny widok ekspedycji. Niebo było dosłownie czarne od samolotów, łoskot silników tak straszliwy, że w Anglii widzowie stojący na ziemi nie mogli ze sobą rozmawiać. Samoloty leciały w idealnym porządku jak na manewrach. Jeden z samolotów zaczął płonąć z powodu wypadku. Pilot mimo tego leciał dalej w szyku, a załoga kolejno wyskakiwała na spadochronach. Pilot sam zginął, manewrując do ostatka samolotem. Jeszcze fantastyczniejszy był widok desantu w Holandii, gdy tysiące żołnierzy zeskakiwało na spadochronach najróżnorodniejszych kolorów. Niemcy donoszą, że desant został wykonany pod Nijmegen, nad Renem, pod Tillburg na wschód od

Eredy, oraz pod Eindhoven. Korespondenci donoszą, że operacja ma na celu zagrożenie prawego skrzydła niemieckiego i zarazem zajęcie Niemców od tyłu, podczas gdy równocześnie od frontu naciera druga armia brytyjska. Sojusznicy przeciwdziałają skutecznie niemieckiej próbie przeszkodzenia ich postępowi w Holandii przez zalanie terenu. Radio brytyjskie powtórzyło komentarz sprawozdawcy woj skowego majora Louisa Hastingsa z przed kilku dni. Referent podkreślił, że najłatwiejsza droga natarcia na Niemcy prowadzi przez Holandię w północnej części Renu. Podczas gdy od zachodu Niemcy korzystają z obrony naturalnej w postaci gór i gęstych lasów, to od Holandii jedyną przeszkodę stanowią rzeki. Pozatem równina holenderska łączy się bezpośrednio z nizinnami Prus, a zarazem prowadzi tędy ku wschodowi Niemiec najlepsze wojskowe drogi świata.

- Korespondent radia brytyjskiego w Indiach donosi o charakterystycznym odźwięku, z jakim spotkały się w Japonii ostatnie niepowodzenia niemieckie. Prasa i radio głosiły dotąd stale o pomyślnych walkach obronnych Niemców, za którymi kryje się wielka koncepcja strategiczna. Dziennik "Niozi-Niozi" stwierdza, że sytuacja Niemiec jest poważniejsza, niż przewidywano. Dziennik "Asaki" podkreśla materialną przewagę aliantów. Od szeregu lat propaganda japońska głosiła tezę, że w wojnie przewaga ducha nie materiału osiąga zwycięstwo. Dzisiaj dzienniki japońskie podkreślając doświadczenia wojny na Pacyfiku, wzywają do ostrożniejszego postępowania się hasłem, iż zwycięstwo zdobywa się wolą.

NA FUNDUSZ PRASY : Sosna-100, Wóz-40, Kociak-20, Strony-100, Słowian-100, Edziu i Julek-30, Halka-50, Sasiad-30, Toporek-100, Gukierok-300, Tosia-100, Bródzista-50, Prypani-50, Sowa-20, Tosia-20, Swit-60, Wierchy 100, Aten-100, Kopyto I-100, Chleb-500, Mewa-100, Rano-40, Gnat-20, Kanień-50, Okopy-120, Janeczka - farba i papier, Gal-100, Ehe-100, Draw-310, Kaczka-200, Roland-100, Bicz-100, Kwiat-100, Pod Polską Bandera-50, Ciernie-papier, Brawura-150, Swir-50, Kufel-100, Szrama-100, Gromada Modraki-200, Jesień-90, Sulpek-papier, Jawor-100, Balok-50, Łysy-50, Szóstka-100, Adam-100, Papier-100, Droga-35, Feliks-papier. Powtórnie : Migład-100, Sęp-20, Feluś-20, Kociok-20, Kajtuś-50, Zagłoba-100, Maginot-100. Sprostowanie : zamiast Marysia-100 - "za metrykę ks.-100", zamiast Baśka-100 - Zośka-100. Powtórnie - Feliks-100 zł.